

اسرائیل و حزب الله

ت درگیریک جنگ و شورش گسترده خواهد شد

خواهند شد. حتی این احتمال وجود دارد که داعش نیز که در سال های اخیر از فعالیتش کاسته شده، بار دیگر زمینه را مساعد دیده و دست به عضوگیری و گسترش فعالیت هایش در سوریه و عراق بزند. گروه های سوریه نیز بخش های زیادی از مناطق شمالی و شرقی سوریه را تحت کنترل دارند؛ ممکن است وارد این درگیری بزرگ شوند. مهمتر از همه، ترکیه نیز که در حال حاضر مسیر نفوذش در شامات توسط ایران مسدود شده و گروه های سوریه را یک تهدید می داند، ممکن است از این وضعیت سوءاستفاده کرده و سعی کند موقعیت استراتژیک خود را در جناح جنوبی خود تقویت کند. از دیدگاه کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس، این داینامیک یک کابوس به تمام معنا است چراکه ممکن است حوثی های یمن که به ایران نزدیک هستند را نیز فعال کند. با توجه به همه آنچه که ذکر شد، هیچ تعجبی ندارد که اگر ایالات متحده آمریکا تلاش کند تا مناقشه میان حزب الله و اسرائیل از سطحی فراتر نرود و از ظاهر امر اینطور به نظر می رسد که احتمالاً واشنگتن در این مناقشه موفقیتی به دست نیاورد و این مسئله بیش از هر زمان دیگری نگران کننده است.

حزب الله در این جنگ با تهدید موجودیتی روبه رو شود. ایجاد این موقعیت تثبیت شده برای تهران در منطقه حاصل چندین دهه تلاش است و ایران برای ایجاد چنین موقعیتی هزینه اقتصادی زیادی را متحمل شده است. بنابراین بدیهی به نظر می رسد که ایران به سادگی حاضر نخواهد شد این موقعیت را از دست بدهد و در نتیجه تمام توان خود را برای حفاظت از این موقعیت بسیج خواهد کرد. در صورتی که تنش بیش از این تشدید شده و وسعت یابد، حالا که ایران و اسرائیل سابقه رویارویی مستقیم با یکدیگر را نیز در کارنامه خود ثبت کرده اند، ممکن است اسرائیل بار دیگر تصمیم بگیرد مستقیماً به مواضع ایران حمله کند. در نتیجه ایران نیز مجبور به پاسخ دادن خواهد بود و نقش آفرینی اینگونه ای ایران مناقشه را به سطح دیگر که خطرناک تر است، خواهد برد.

اگر این جنگ صورت بگیرد، موازنه قوا در منطقه را تعیین خواهد کرد. اگر اسرائیل بتواند خسارات سنگینی به حزب الله و شرکای آن در سوریه وارد کند، می تواند دستاوردهای ایران را در منطقه تضعیف کند. در نتیجه ای این تحول، ممکن است اسلام گرایان سنی در سوریه نیز بار دیگر دست به شورش بزنند و چنانچه این اتفاق رخ دهد، بار دیگر حکومت سوریه و شبه نظامیان متحد آن، با یک شورش داخلی مواجه خواهد شد.

گذشته به سوریه کمک کند. امروز، دولت سوریه عملاً تحت نفوذ ایران است و به شدت به کمک های ایران و نیروهای مورد حمایتش در سوریه وابسته است. حضور ایران در سوریه یکی از دلایل درگیری شدن اسرائیل و ایران، فراتر از درگیری نیابتی بود. حدود دو ماه پیش دو طرف در نهایت به طور مستقیم به رویارویی نظامی با یکدیگر پرداختند. از نظر اسرائیل، تهدید در جناح شمالی دیگر فقط از جانب حزب الله لبنان نیست، بلکه از جانب نمایندگان ایران در سوریه نیز هست. بنابراین، احتمال دارد که هرگونه عملیات نظامی بزرگ اسرائیل در شمال، تنها به لبنان محدود نباشد و سوریه را نیز شامل شود. حزب الله لبنان مجبور است منابع و توانایی های خود را برای مبارزه با اسرائیل، هم جنوب لبنان و هم در شمال سوریه تقسیم کند. حزب الله مجبور است حال خود در سوریه را نیز حفظ کند چه اینکه خاک سوریه برای حزب الله لبنان عمق استراتژیک فراهم می کند. بنابراین در این مقطع باید دید که فشار اسد چه واکنشی نشان خواهد داد. آیا فشار اسد در این درگیری فرضی در کنار ایران و حزب الله خواهد ماند و یا اینکه ترجیح خواهد داد منافع خود را دنبال کرده و از این درگیری فاصله بگیرد؟ با گسترش درگیری میان حزب الله و اسرائیل، می توان انتظار داشت که گروه های شیعه مورد حمایت ایران در عراق نیز به این جنگ بپیوندند، به ویژه اگر

اگر این جنگ صورت بگیرد، موازنه قوا در منطقه را تعیین خواهد کرد. اگر اسرائیل بتواند خسارات سنگینی به حزب الله و شرکای آن در سوریه وارد کند، می تواند دستاوردهای ایران را در منطقه تضعیف کند. در نتیجه ای این تحول، ممکن است اسلام گرایان سنی در سوریه نیز بار دیگر دست به شورش بزنند و چنانچه این اتفاق رخ دهد، بار دیگر حکومت سوریه و شبه نظامیان متحد آن، با یک شورش داخلی مواجه خواهد شد.

هدف از برنامه های ایالات متحده

در حالی که دولت بایدن جاه طلبی های امپریالیستی خود را تعقیب کرده است، مقامات در واشنگتن اصرار دارند که روابط بین اسرائیل و فلسطین باید تغییر کند. آنها می گویند که بدون ترتیبات جدید، چرخه خشونت ادامه خواهد یافت؛ چیزی که بلینکن آن را «دوره های بی پایان خشونت، ویرانی، مرگ و ناامنی» می نامد. باربارا لیف، مقام وزارت امور خارجه، در جلسه استماع کنگره در ماه مه، وضعیت موجود را به ویژه برای فلسطینی ها «وحشتناک» خواند. لیف گفت: آنها «در شرایطی زندگی می کنند که از ناراحتی گرفته تا ناامیدی، خشم و ستیزه جویی را شامل می شود؛ این یک شرایط وحشتناک برای شیوع ستیزه جویی و رادیکالیزه شدن است.» در واقع، دولت بایدن اصرار دارد که از راه حل دوکشوری حمایت می کند. مقامات دولت می گویند که برنامه های این کشور برای عادی سازی روابط بین اسرائیل و عربستان سعودی در نهایت منجر به ایجاد یک کشور فلسطینی خواهد شد. آن ها حتی طرح هایی را برای آتش بس در غزه تأیید می کنند؛ اقدامی که پس از اعتراف آنها به این امر صورت می گیرد که عربستان سعودی اکنون به یک دوره آرامش و راهی برای ایجاد یک کشور فلسطینی برای وارد شدن به یک توافق نیاز دارد.

با این حال، دولت بایدن به صراحت اعلام کرده است که با ایجاد یک کشور پایدار فلسطینی مخالف است. از آنجایی که آمریکا تلاش ها در سازمان ملل متحد برای ایجاد یک کشور فلسطینی را مسدود کرده است، برای تحمیل محدودیت هایی بر فلسطین تلاش کرده است. اولویت اصلی دولت بایدن محدود

کردن امنیت فلسطین است. مقامات دولت اصرار دارند که هر کشور فلسطینی در آینده باید غیرنظامی شود.

پرزیدنت بایدن در اوایل سال جاری ادعا کرد: «چندین راه حل دوکشوری وجود دارد. تعدادی از کشورهای عضو سازمان ملل هستند که ارتش خود را ندارند. تعدادی از کشورها محدودیت هایی دارند و بنابراین فکر می کنم راه هایی وجود دارد که این کار را می توان به آن شکل انجام داد.» دولت بایدن همچنین از اسرائیل می خواهد که در ایجاد کشور فلسطینی حق اظهار نظر داشته باشد. به رغم مخالفت دولت اسرائیل و مردم اسرائیل با راه حل دوکشوری، واشنگتن از فلسطینی های خواهد که با اسرائیلی ها مذاکره کنند!

هنگامی که کنگره ماه گذشته از بلینکن در مورد برنامه های دولت برای عادی سازی روابط بین اسرائیل و عربستان سعودی سوال کرد، بلینکن به شرط دیگری اشاره کرد و آن این بود که هرگونه معامله منجر به ایجاد فوری یک کشور فلسطینی نمی شود. در واقع، بلینکن نشان داد که چشم انداز ایالات متحده از یک مسیر طولانی تر به سوی تشکیل کشور فلسطین، برای تحقق آرمان های مردم فلسطین نیست. بلینکن گفت: «تمام هدف عادی سازی، و همچنین ایجاد یک کشور فلسطینی این است که اطمینان حاصل شود که امنیت اسرائیل بهتر تضمین می شود.» در واقع، دولت بایدن همچنان بر هدف ادغام اسرائیل در شبکه ائتلاف ها و مشارکت های تحت رهبری ایالات متحده در خاور میانه متمرکز است؛ همان کاری که قبل از ۷ اکتبر تلاش می کرد به جای تلاش برای دستیابی به راه حل دوکشوری، انجام دهد.

منبع: Foreign Policy in Focus

سیاستمداران

اعتراض شدید اسرائیل به ارمنستان

وزارت خارجه رژیم صهیونیستی بعد از آنکه ارمنستان از به رسمیت شناختن کشور فلسطین خبر داد، سفیر این کشور را برای «اعتراض شدید» احضار کرد. ارمنستان جدیدترین کشوری است که از آغاز جنگ غزه و پس از اقدام مشابه اسلوانی، ایرلند، اسپانیا و نروژ، از به رسمیت شناختن کشور فلسطین خبر داده است. به گزارش تایمز اسرائیل، تل آویو نحوه واکنش به این اقدامات را بررسی کرده و پیشنهاد کاهش سطح روابط با کشورهای مذکور را داده است. وزارت امور خارجه ارمنستان در بیانیه ای اعلام کرد: «وضعیت فاجعه بار انسانی در غزه، یکی از موضوعات اصلی در دستور کار سیاسی بین المللی و نیازمند راه حل است.» این بیانیه می افزاید: «جمهوری ارمنستان قاطعانه هدف قرار دادن زیرساخت های غیرنظامی و خشونت علیه مردم غیرنظامی را [در باریکه غزه] محکوم می کند.» به گفته وزارت امور خارجه ارمنستان، «جمهوری ارمنستان به قطعنامه های مجمع عمومی سازمان ملل متحد که خواستار آتش بس فوری در غزه اند، پیوسته است.»

کاراکاس به بریکس می پیوندد

معاون رئیس جمهوری ونزوئلا اعلام کرد که کشورش در آستانه پیوستن به گروه اقتصادهای نوظهور موسوم به «بریکس» و آماده ارائه منابع نفت و معادن خود به شرکای آتی است. «دلسی رودریگز» در جریان برگزاری «سمینار بین المللی اقتصاد» در «کاراکاس» اعلام کرد: «در این دنیای جدید، ونزوئلا با منابع خود در آستانه پیوستن به گروه کشورهای بریکس است.» وی که سخنانش از تلویزیون ونزوئلا پخش می شد، ادامه داد: «ونزوئلا دارای بزرگترین ذخایر نفتی جهان است و با تولید روزانه سه میلیون بشکه نفت، ذخایر (نفتی) ما دست کم تامین کننده سه کشور است.» رودریگز افزود: «نقطه عطف ایجاد نظم نوین فرا رسیده است و ما می خواهیم شاهد تبدیل شدن ونزوئلا به بخشی از واقعیت ژئوپلیتیک جدید باشیم.» وی گفت که ونزوئلا دارای چهارمین ذخایر گاز طبیعی جهان است و علاوه بر آن کشورش از معادن سنگ آهن، زغال سنگ، طلا و الماس برخوردار است.

درخواست برای انحلال گروه مینسک

الهام علی اف، رئیس جمهور جمهوری آذربایجان در پی حل و فصل مناقشه قره باغ، در گفت و گویی از اتنونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا خواست که «گروه مینسک» سازمان امنیت و همکاری اروپا را که برای میانجیگری در جهت حل و فصل این مناقشه تشکیل شده بود، منحل کند. خبرگزاری اسپوتنیک گزارش داد که دفتر ریاست جمهوری آذربایجان در بیانیه ای اعلام کرد: «اتنونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا در ۲۰ ژوئن تماسی تلفنی با الهام علی اف، رئیس جمهور جمهوری آذربایجان داشت.» علی اف تأکید کرد که پایان دادن به فعالیت های گروه مینسک سازمان امنیت و همکاری اروپا و دیگر نهادهای مرتبط برای خاتمه رسمی این مناقشه که مربوط به گذشته است، مدت زیادی است که به تعویق افتاده است. گروه مینسک این سازمان به رهبری سه کشور روسیه، آمریکا و فرانسه در سال ۱۹۹۲ به منظور میانجیگری بر سر اختلاف آذربایجان و ارمنستان ایجاد شد. باکو در ماه ژوئن به ایروان پیشنهاد کرد که به اتفاق هم از سازمان امنیت و همکاری اروپا بخواهند پس از کنترل کامل منطقه قره باغ توسط آذربایجان در سال گذشته، این گروه را منحل کنند.